

Daniel Kitabı – Yetmiş Rəqəmi

Qədim lövhələrdən müasir məsuliyyətlərə: əhd səfərinin üzünün açılması

Jeff Pippenger

2024-02-03

Rəbb qədim İsrailə əhdə girdiyi zaman, O, əhd münasibətinin təməli və rəmzi olaraq iki lövhə verdi. Bu iki lövhə həmçinin qədim İsrailin dünyaya həmin iki lövhənin canlı şahidliyini təqdim etmək məsuliyyətini müəyyənləşdirirdi. Rəbb müasir İsrailə əhdə girdiyi zaman da, O, əhd münasibətinin təməli və rəmzi olaraq iki lövhə verdi. Bu iki lövhə həmçinin onların dünyaya bütün dörd lövhənin canlı şahidliyini təqdim etmək məsuliyyətini müəyyənləşdirirdi.

İki lövhə, Allah onları Misir əsarətinin sözün həqiqi mənasında olan köləliyindən qurtardıqdan və Qırmızı dənizdən keçid zamanı yaşanan məyusluqdan keçirib gətirdikdən dərhal sonra, sözün həqiqi mənasında qədim İsrailə verildi. Sözün həqiqi mənasında qədim İsrailin əsarətdə qaldığı müddət peyğəmbərlikdə dəqiq olaraq dörd yüz otuz il kimi göstərilmişdi və əsarətdə olduqları müddətdə sözün həqiqi mənasında qədim İsrail yeddinci gün Şənbəsini unutdu və ona riayət etməyi dayandırdı.

İki lövhə, Allah onları katolik əsarətinin ruhani köləliyindən azad edib 1844-cü ilin böyük məyusluğundan keçirəndən dərhal sonra ruhani müasir İsrailə verildi. Ruhani müasir İsrailin əsarətdə olduğu zaman dövrü peyğəmbərlikdə xüsusi olaraq min iki yüz altmış il kimi müəyyən edilmişdi və əsarətdə olduğu müddətdə ruhani müasir İsrail yeddinci gün Şənbəsini unutdu və ona riayət etməyi dayandırdı.

Məhz Allahın Musaya qədim İsrailə aparması üçün iki lövhəni verdiyi həmin tarixdə, onun qardaşı Harun buzovun qızıl surətini düzəldirdi. On Əmrin iki lövhəsi Allahın qeyrətli Allah olduğunu göstərir və Onun qeyrəti xüsusilə bütperəstliyə qarşı təzahür edir; Musa dağdan enərkən, qədim İsrail Allahın sözçüsü seçilmiş şəxsin düzəltdiyi qızıl surətin ətrafında çılpaq halda rəqs edirdi.

Musa onu göndərmiş olan Rəbbin bütün sözlərini və Ona əmr etdiyi bütün əlamətləri Haruna bildirdi. Musa ilə Harun gedib İsrail övladlarının bütün ağsaqqallarını bir yerdə topladılar.

Harun Rəbbin Musaya söyləmiş olduğu bütün sözləri danışdı və xalqın gözü önündə əlamətləri göstərdi. Çıxış 4:28–30.

Əhd tarixində iki əhd lövhəsi verildiyi zaman qədim İsraili yönləndirən peyğəmbərin qardaşı, qısqanclıq surəti üsyanında rəhbər idi. Əhd tarixində iki əhd lövhəsi verildiyi zaman müasir İsraili yönləndirən peyğəmbərinin əri, 1863-cü il üsyanında rəhbər idi; və 1863-cü il Adventizmin birinci nəslinin qurbangah qapısının girişində qoyulmuş qısqanclıq surəti kimi təmsil olunduğunu göstərir.

O zaman mənə dedi: Ey bəşər oğlu, indi gözlərini şimala doğru qaldır. Mən də gözlərimi şimala doğru qaldırdım və budur, qurbangah qapısının şimal tərəfində, girişdə o qısqanclıq surəti vardı. Hezekiel 8:5.

“Qurbangah” Məsihin rəmzidir.

“Müqəddəs olanla adi olanı bir-birinə qatmaq təhlükəsi ilə üz-üzəyik. Allahdan gələn müqəddəs od söylərimizdə istifadə olunmalıdır. Həqiqi qurbangah Məsihdir; həqiqi od Müqəddəs Ruhdur. Bizim ilhamımız budur. Yalnız Müqəddəs Ruh bir insana rəhbərlik etdikdə və onu yönəltəndikdə, o, etibarlı məsləhətçi olur. Əgər Allahdan və Onun seçdiklərindən üz döndərüb yad qurbangahlarda soruşmağa getsək, əməllərimizə görə cavab alacağıq.” Selected Messages, kitab 3, 300.

“Darvaza” kilsədir.

“Təvazökar, imanlı can üçün yer üzündəki Allah evi göyün qapısıdır. Həmd nəğməsi, dua, Məsihin nümayəndələri tərəfindən söylənilən sözlər, xalqı yuxarıdakı kilsə üçün, içinə murdar edən heç bir şeyin daxil ola bilməyəcəyi o daha uca ibadət üçün hazırlamaq məqsədilə Allahın təyin etdiyi vasitələrdir.” Testimonies, 5-ci cild, 491.

1863-cü ildə Laodikeyalı Adventizm hüquqi qeydiyyatdan keçmiş bir kilsəyə çevrildi və hərəkət olmaqdan çıxdı. Onlar həmin anda kilsə tarixinə “daxil oldular”. 1863-cü ildə Məsihin kilsəsi Amerika Birləşmiş Ştatlarının hökuməti ilə hüquqi bir ittifaqa daxil oldu. Həmin il onlar Habaquququn iki müqəddəs lövhəsini əvəz etmək üçün saxta bir cədvəl də təqdim etdilər. İkinci lövhə hazırlanmış olan kimi, peyğəmbərlik tarixi baxımından Harunla təmsil olunanlar saxta bir surət hazırlayırdılar.

İkinci Əmr bütpərəstliyə və surətlərə sitayişə qarşı ən konkret xəbərdarlıqdır. Həmçinin Allahın Öz xarakterini qısqanc Allah kimi bəyan etdiyi yer də buradır. Elə burada O, həm də pislər üzərində hökmü üçüncü və dördüncü nəsillərə qədər saxladığı prinsipini irəli sürür. On Əmr Məsihin xarakterinin bir ifadəsidir.

Onlar Məsihi rədd etdiklərinə və bunun ardınca gələn nəticələrə görə məsul idilər. Bir xalqın günahı da, bir xalqın məhvi də dini rəhbərlərin üzərinə düşürdü.

“Bizim günümüzdə də eyni təsirlər iş başında deyilmi? Rəbbin üzüm bağının bağbanlarından çoxu yəhudi rəhbərlərinin izi ilə getmirmi? Dini müəllimlər insanları Allahın Kəlamının açıq tələblərindən uzaqlaşdırmırlarmı? Onları Allahın qanununa itaətdə tərbiyə etmək əvəzinə, məgər onları qanunu pozmağa öyrətmirlərmi? Kilsələrin bir çox minbərlərindən xalqa öyrədilir ki, Allahın qanunu onlar üçün məcburi deyil. İnsan ənənələri, qaydalar və adətlər ucaldılır. Allahın bəxş etdiyi nemətlərə görə qürur və özündənrazılıq təşviq edilir, halbuki Allahın tələbləri nəzərə alınmır.

“Allahın qanununu kənara qoyarkən, insanlar nə etdiklərini bilmirlər. Allahın qanunu Onun xasiyyətinin surətidir. O, Onun səltənətinin prinsiplərini özündə cəmləşdirir. Bu prinsipləri qəbul etməkdən imtina edən kəs özünü Allahın xeyir-dualarının axdığı məcradan kənara qoyur.” Christ’s Object Lessons, 305.

Məsihin xarakteri Onun surətidir və buna Onun qısqanc Allah olması da daxildir. Allahın qısqanclığı Məsihdə, Onun məbədi iki dəfə təmizləməsi zamanı təzahür etdi. Məbədin ilk dəfə təmizlənməsi zamanı bu işi görən şagirdlər sonradan Müqəddəs Yazıların Allahın qısqanclığına işarə etdiyini xatırlamağa yönəldildilər.

Yəhudilərin Pasxası yaxınlaşmışdı və İsa Yerusəlimə çıxdı. Məbəddə öküz, qoyun və göyərçin satanları, habelə pul dəyişənlərin orada oturduğunu gördü. Kiçik kəndlərdən qamçı düzəldib onların hamısını, qoyunlarla öküzləri də Məbəddən qovdu; pul dəyişənlərin pullarını səpələyib masalarını aşırı. Göyərçin satanlara dedi: “Bunları buradan götürün; Atamın evini ticarət evinə çevirməyin.” Onun şagirdləri xatırladılar ki, yazılmışdır: “Sənin evinin qeyrəti Məni yeyib-bitirdi.” Yəhya 2:13–17.

Müqəddəs Yazılarda həm ıvrit, həm də yunan dilində “qeyrətli” sözü həm də “qısqanc” deməkdir. Bunlar eyni sözdür. Məsih məbədi təmizlədiyi zaman, O, Allahın qısqanclığını təzahür etdirirdi; bu, Allahın xarakterinin ikinci əmrdə müəyyən edilən sifətidir və xüsusilə bütperəstliyə qarşı təzahür olunur. Musa iki lövhə ilə dağdan enəndə və Harunun nə etdiyini, xalqın isə nə etməkdə olduğunu anlayanda, o, iki lövhəni sındırdı. İki lövhə qısqanclığın həqiqi surəti idi, çünki onlar Allahı qısqanc Allah kimi müəyyən edən cismani təmsillər idi. Musa iki lövhəni sındıranda, o, ikinci əmrə müəyyən edilən məhz həmin qısqanclığı təzahür etdirirdi.

Musa döndü və dağdan endi; şəhadət lövhələrinin ikisi onun əlində idi; lövhələr hər iki tərəfinə yazılmışdı; onlar həm bir üzündə, həm də o biri üzündə yazılmışdı. Lövhələr Allahın işi idi, yazı isə Allahın yazısı idi, lövhələrin üzərinə həkk olunmuşdu. Yeşua xalqın qışqırıq səsinə eşidəndə Musaya dedi: «Düşərgədə döyüş səsi var». O dedi: «Bu, qalib gələnlərin hayqırtı səsi deyil, nə də məğlub olanların fəryad səsidir; mən eşitdiyim nəğmə oxuyanların səsidir». Elə oldu ki, o, düşərgəyə yaxınlaşan kimi buzovu və rəqsi gördü; Musanın qəzəbi alovlandı, o da lövhələri əlindən atdı və onları dağın ətəyində sındırdı. Çıxış 32:15–19.

İki lövhə Allahın xasiyyətinin şəhadəti idi. Allahın xasiyyəti, Məsihin salehliyi vasitəsilə insanlarda formalaşdırılmalı olan surətdir. İki lövhə qısqanclığın həqiqi surətidir və Harun qədim İsrailə qısqanclığın həqiqi surəti təqdim olunduğu məhz o vaxtda qısqanclığın saxta bir surətini meydana gətirmişdi. İçində Məsih formalaşmış olanlar Onun surətinə və Onun salehliyinin libasına malikdirlər, halbuki Harunun şənlik iştirakçıları çılpaq halda rəqs edirdilər, çünki onlar Laodikiyalı idilər. Laodikiyalılar “bədbəxt, yazıq, yoxsul, kor və çılpaqdirlər.”

Musa gördü ki, xalq çılpaqdır; (çünki Harun onları düşmənləri arasında rüsvayçılıqları üçün çılpaq etmişdi). Çıxış 32:25.

1856-cı ildə, saxta cədvəl hazırlanmazdan yeddi il əvvəl, həm Ceyms, həm də Ellen Uayt hərəkətin Laodikeya vəziyyətinə keçdiyini müəyyən etdilər. 1863-cü ildə Adventizm ruhani cəhətdən “çılpaq” idi; necə ki, qədim İsrail sözün həqiqi mənasında “çılpaq” idi, onlar saxta qısqanclıq surətinin ətrafında rəqs edirdilər. Harunun düzəltdiyi saxta şey qızıldan düzəldilmiş bir büt idi, lakin o, bir buzov surəti idi, bu da bir vəhşidir. O, vəhşinin surəti idi, həm də vəhşə bir surət idi. Qızıl buzov vəhşinin surəti idi, lakin o, həmçinin Harunun haqsız olaraq İsraili Misir əsarətindən qurtarmış olduqlarını elan etdiyi allahlara həsr edilmişdi.

O, bunu onların əlindən aldı və oyma alətlə ona forma verib tökmə bir buzov düzəltdi; onlar isə dedilər: “Ey İsrail, səni Misir torpağından çıxaran sənin allahların bunlardır.” Harun bunu görəndə onun önündə bir qurbangah tikdi; sonra Harun car çəkib dedi: “Sabah Rəbbə bayramdır.” Ertəsi gün səhər tezdən qalxıb yandırma qurbanları təqdim etdilər və barış qurbanları gətirdilər; xalq yeyib-içmək üçün oturdu, sonra da oynamağa qalxdı. Çıxış 32:4–6.

Qızıl buzov bir heyvanın surəti idi, lakin o, yalançı allahlara həsr olunmuşdu; buna görə də o, həmçinin heyvana təqdim edilən bir surət (təqdimat) idi. Surət qızıldan hazırlanmışdı; qızıl Babilin rəmzidir, buzov isə məbəddə xidmətində təqdimatın ən yüksək formasıdır. O, Misirin allahlarına həsr edilmişdi. Sirli Babil (çünki bütün peyğəmbərlik şahidlikləri dünyanın sonunu göstərir) bir heyvanın üzərində minən bir qadıncıdan ibarətdir. Qadının mindiyi heyvan Birləşmiş Millətlərdir (on padşah) və əjdahanın, ateizmin və Misirin rəmzidir. Qadının özü isə Allahın həqiqi kilsəsinin saxtasıdır. Harunun Misirin allahlarına həsr etdiyi qızıl buzov, Vəhy on yeddidəki böyük fahişənin timsalı idi; o, Babildir (qızıl), bir heyvanın (Misir) üzərində minir və saxta bir kilsədir (buzov).

Eyni zamanda Harun bir qurbangah tikdi ki, az əvvəl müəyyən edildiyi kimi, bu, həqiqi qurbangah olan Məsihi təmsil edir. Sonra o, saxta bir ibadət sistemi təsis etdi, çünki ertəsi gün Rəbb üçün bir bayram elan etdi. Harunun qızıl buzovu vəhşinin “surəti” və vəhşiyyə “ithaf olunmuş” bir surət idi və o, saxta bir Məsihin “qarşısında” ucaldılmışdı; onun saxta ibadət sistemini qeyd etmək üçün də bir gün ayrılmışdı.

Birləşmiş Ştatlar vəhy heyvanına bir surət quran, sonra isə dünyanı onun nümunəsinə tabe olmağa məcbur edən qüvvədir. Birləşmiş Ştatlar həmin ibadət sistemini dünyaya zorla qəbul etdirmək qüdrətinə malikdir və bunu vəhy heyvanının gözləri önündə, “onun qarşısında” edir.

Və mən yer üzündən çıxan başqa bir vəhşi heyvan gördüm; onun quzu kimi iki buynuzu var idi, lakin əjdaha kimi danışdı. O, birinci vəhşi heyvanın bütün hakimiyyətini onun hüzurunda icra edir və yer üzünü, həmçinin orada yaşayanları, ölümcül yarası sağalmış birinci vəhşi heyvana səcdə etməyə vadar edir. Vəhy 13:11, 12.

Günah adamı olan papalıq Vəhyin on üçüncü fəslindəki dənizdən çıxan vəhşidir. Birləşmiş Ştatlar tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı əjdaha kimi danışanda, o zaman dünyanı onun “qarşısında” vəhşə bir surət qurmağa məcbur etməyə başlayır. Birləşmiş Ştatların (yer vəhşisinin) qarşısında olan vəhş papalıqdır (dəniz vəhşi). Papalıq saxta Məsihdən və Harun öz qızıl surətini saxta Məsihin qarşısında qurmuşdu, çünki Məsih həqiqi qurbangahdır. Harun bundan sonra, ertəsi gün baş verməli olan bayram gününün elanında təmsil olunduğu kimi, yalançı bir ibadət sistemi təsis etdi. Birləşmiş Ştatlar da yalançı bir ibadət sistemini məcburi edir və bu da saxta bir ibadət günü ilə əlaqəlidir.

Musa dağdan enərkən, mübahisə həqiqi ilə yalançı qısqanclıq surəti arasında idi—Məsihin surəti ilə Şeytanın surəti arasında. Saxta olan şey saxta bir Məsihdən (qurbangah), saxta bir təcrübədən (Laodikeyalı), saxta bir ibadət günündən (“sabah Rəbbin bayramıdır”) ibarət idi. Qızıl buzov üsyanı tezliklə gələcək bazar qanununun üsyanını təmsil edir, lakin o, həm də 1863-cü ildəki Laodikeyalı Adventizmin üsyanını təmsil edir.

1863-cü ildə Habakkukun iki lövhəsində təsvir olunduğu kimi, Millerin yuxusunun cəvahiratlarını ört-basdır etmək üçün saxta bir lövhə ortaya çıxarıldı. Həmin iki lövhə, Musanın dağda aldığı iki lövhə ilə əvvəlcədən simvolizə edilmişdi. 1863-cü ildə Amerika Birləşmiş Ştatlarının hökuməti ilə hüquqi bir əlaqə quruldu; bununla da Millerçi hərəkət başa çatdırıldı və Laodikiya hərəkəti hüquqi cəhətdən Yeddinci Gün Adventist Kilsəsi kimi qeydiyyata alındı. Bu münasibət Harunun vəhşiyyə aid surəti ilə təmsil olunurdu; bu surət peyğəmbərlik baxımından Kilsə ilə Dövlətin birləşməsi kimi

müəyyən edilir. Beləliklə, bu, 1863-cü ildə Millerçilərin Kilsə-Dövlət münasibəti qurmasını simvolizə edir və eyni zamanda ABŞ-ı tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı da simvolizə edir.

Laodikeyanın saxta təcrübəsini təmsil edən Harunun çılpaq rəqs edən səfəhləri, məhz 1856-cı ildə Millerçi hərəkatın çevrildiyi hal kimi idi. Harunun rəqs edən səfəhləri ilə təmsil olunan ruhani təcrübə, Musanın büt-pərəstliyə qarşı Allahın xarakterinə məxsus qısqanclığı nümayiş etdirən təcrübəsi ilə qarşılaşdırılmışdı. Peyğəmbərlikdə “rəqs” aldanışın rəmzidir və Harunun rəqs edən səfəhləri, həmçinin, Surun fahişəsi öz nəğmələrini oxuyarkən Birləşmiş Ştatların dünyanı Navuxodonosorun musiqi dəstəsinin sədaları altında “rəqs etməyə” məcbur etməsi ilə ortaya çıxarılan aldanışı da təmsil edirdi.

1863-cü ildə Laodikeyalı Millerçi hərəkat hüquqi qeydiyyatdan keçmiş Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventist kilsəsinə çevrildi. Əvvəlki məqalələrdə müəyyən edildiyi kimi, 1863-cü ildə Yerixə yenidən quruldu; çünki Yerixə Laodikeyanın rifahının rəmzidir və Yerusəlim şəhərinin saxta bir qarşılığı kimi xidmət edir. 1863-cü ildə saxta bir peyğəmbərlik cədvəlinin təqdim edilməsi Harunun, qızıl buzovun və rəqs edən səfəhlərin tarixinin təkrarlanmasını təmsil edirdi. Qırmızı dənizdən xilas olunma tarixi Bacı Uayt tərəfindən erkən Adventizmin tarixini təsvir etmək üçün döndə-döndə istifadə edilmişdir və bu tətbiq qısqanclıq surəti ilə bağlı mübahisədə Musanın və Harunun tarixi ilə tam uyğunluq təşkil edir.

1863-cü ildə Laodikiyalı Adventizmin birinci nəslə, qısqanclıq surəti darvazada (kilsədə), qurbangahın (Məsihin) önündə qoyulduqda başlandı. Sonra həmin birinci nəsil iyrənciliklərin getdikcə artan tarixinə “daxil oldu”.

Son of insan, mənə dedi, indi gözlərini şimala tərəf qaldır. Mən də gözlərimi şimala tərəf qaldırdım və budur, qurbangah darvazasının girişində, şimala doğru, bu qısqanclıq surəti var idi. Yezekel 8:5.

Bu mülahizələri növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Bu qorxunc və ciddi zamanda vəziyyətimiz nədir? Ah, kilsədə nə böyük qürur hökm sürür, nə ikiüzlülük, nə aldatma, geyimə, yüngüllüyə və əyləncəyə nə qədər məhəbbət, üstünlük əldə etmək üçün nə qədər arzu! Bütün bu günahlar zehni bulandırmışdır ki, əbədi olan şeylər dərk edilməmişdir. Bu dünyanın tarixində harada olduğumuzu bilək deyər, məgər Müqəddəs Yazıları araşdırmamalıyıq? Bu vaxt bizim üçün icra olunan işə və bu kəffarə işi davam edərkən bizim günahkarlar olaraq tutmalı olduğumuz mövqeyə dair məgər anlayışlı olmamalıyıq? Əgər canlarımızın xilasına azacıq da olsa dəyər veririksə, qəti bir dəyişiklik etməliyik. Rəbbi həqiqi tövbə ilə axtarmalıyıq; günahlarımızın silinib yox edilməsi üçün onları ruhun dərin peşmançılığı ilə etiraf etməliyik.”

“Biz artıq ovsunlanmış torpaq üzərində qalmamalıyıq. Sınaq müddətimizin sonuna sürətlə yaxınlaşırıq. Qoy hər bir can soruşsun: Mən Allahın önündə necə dururam? Adlarımızın nə qədər tez Məsihin dodaqlarına gətiriləcəyini və işlərimizin qəti şəkildə həll olunacağını bilmirik. Ah, ah, bu qərarlar necə olacaq! Biz salehlərlə birlikdə sayılacağıq, yoxsa pislərlə bir sıraya yazılacağıq?”

“Qoy kilsə ayağa qalxsın və Allah qarşısında öz səpmələrindən tövbə etsin. Qoy gözətçilər oyansın və şeypuru aydın bir səslə çalsınlar. Bu, bizim bəyan etməli olduğumuz müəyyən bir xəbərdarlıqdır. Allah Öz qullarına əmr edir: “Bərkdən fəryad et, əsirgəmə, səsinə şeypur kimi ucaldıb xalqıma onların üsyanını, Yaqub nəslinə isə günahlarını bildir” (Yeşaya 58:1). Xalqın diqqəti cəlb edilməlidir; bu edilməyincə bütün zəhmət əbəsdir; göydən bir mələk enib onlarla danışsa belə, onun sözləri ölümün soyuq qulağına söylənirmiş kimi heç bir fayda verməzdi.

“Kilsə fəaliyyətə oyadılmalıdır. Allahın Ruhü o, yolu hazırlayana qədər heç vaxt gələ bilməz. Qəlbin ciddi surətdə araşdırılması olmalıdır. Birləşmiş, israrlı dua və iman vasitəsilə Allahın vədlərinə yiyələnmək olmalıdır. Qədim zamanlarda olduğu kimi bədənin çulla örtülməsi deyil, ruhun dərin alçalması olmalıdır. Özünü təbrik etmək və özünü ucaltmaq üçün bizdə ən kiçik bir əsas belə yoxdur. Biz özümüzü Allahın qüdrətli əli altında alçaltmalıyıq. O, həqiqi axtaranlara təsəlli vermək və onları xeyir-dualandırmaq üçün zühur edəcəkdir.” Selected Messages, book 1, 125, 126.